

731/1465 - عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ جَلَسَ ذَاتَ يَوْمٍ عَلَى الْمِنْبَرِ، وَجَلَسْنَا حَوْلَهُ، فَقَالَ: «إِنِّي مِمَّا أَحَافُ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِي مَا يَفْتَحُ عَلَيْكُمْ مِنْ زَهْرَةِ الدُّنْيَا وَزِينَتِهَا». فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَوْيَأْتِي الْخَيْرُ بِالشَّرِّ؟ فَسَكَتَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقِيلَ لَهُ: مَا شَأْنُكَ، تُكَلِّمُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَلَا يُكَلِّمُكَ؟ فَرَأَيْنَا أَنَّهُ يُنْزَلُ عَلَيْهِ الْوَحْيُ، قَالَ: فَمَسَحَ عَنْهُ الرُّحَضَاءُ، فَقَالَ: «أَيُّ السَّائِلِ؟» - وَكَأَنَّهُ حَمَدُهُ - . فَقَالَ: «إِنَّهُ لَا يَأْتِي الْخَيْرُ بِالشَّرِّ، وَإِنَّ مِمَّا يُنْبِثُ الرَّبِيعَ يُقْتَلُ أَوْ يُلْمُ إِلَّا آكِلَةَ الْخَضِرَاءِ، أَكَلْتَ حَتَّى إِذَا امْتَدَّتْ حَاصِرَتَاهَا اسْتَقْبَلَتْ عَيْنَ الشَّمْسِ، فَتَلَطَّتْ، وَبَالَتْ، وَرَبَّتْ، وَإِنَّ هَذَا الْمَالَ خَضِرَةٌ حُلْوَةٌ، فَنِعَمَ صَاحِبُ الْمُسْلِمِ مَا أُعْطِيَ مِنْهُ الْمَسْكِينِ وَالْيَتِيمِ وَابْنَ السَّبِيلِ - أَوْ كَمَا قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَإِنَّهُ مَنْ يَأْخُذْهُ بِعَيْرِ حَقِّهِ، كَالَّذِي يَأْكُلُ وَلَا يَشْبَعُ، وَيَكُونُ شَهِيدًا عَلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ».

731.1465. Абу Саъид Худрий розияллоху анху бундай сўзлаб берди:

«Бир куни Набий соллаллоху алайҳи васаллам минбарга ўтирдилар, биз атрофларига ўтирдик. У зот: **«Мендан кейин сизлар ҳақингизда қўрқадиган нарсаларимдан бири - сизларга дунё гўзаллиги ва зийнатларининг очилишидир»**, дедилар. Бир киши: «Эй Аллоҳнинг Расули, яхшилик ҳам ёмонлик келтирадими?» деди. Набий соллаллоху алайҳи васаллам сукут қилиб қолдилар. Шунда унга: «Нима бўлди? Сен Набий соллаллоху алайҳи васалламга гапиряпсан, лекин у зот сенга гапирмаяптилар-ку?» дейишди. Қарасак, у зотга (ваҳий) нозил бўлаётган экан. Кейин у зот шаррос оққан терни ўзларидан артдилар-да, ҳалиги одамни мақтагандек: **«Савол берган киши қани?»** дедилар. Сўнгра: **«Аслида, яхшилик ёмонлик келтирмайди. Жилға ундирадиган нарсалар ичида ўлдирадигани ёки шунга яқин олиб келадиганлари ҳам бор. Фақат, ўт-ўлан(ни меъёрида) ейдиган (ҳайвон) бундан мустасно бўлиб, у еяверади. Ниҳоят, икки биқини қаппайгач, қуёшга тобланади. У юмшоқ тезак ташлайди, бавл қилади ва ўтлайди. Албатта, бу мол-дунё жозибатор, тотлидир. Мусулмон қандай яхши**

соҳибки, у ундан мискинга, етимга ва йўқсил йўлчига беради. - Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам шу ё шунга ўхшаш гап айтдилар.* - **Зотан, ким уни ҳақсиз равишда ўзлаштириб олса, у худди еса ҳам тўймайдиган кишига ўхшайди. У (мол) қиёмат куни унинг зарарига гувоҳ бўлади», дедилар».**

*Икки чизиқча орасидаги ибора ҳадиснинг ровийларидан бири Яҳё ибн Абу Касирга тегишли бўлиб, муҳаддисларнинг одоб ва одатларига кўра, бу жумла лафзида бироз иккиланиш бўлиб, маъноси айтилган гапга яқин бўлган ўринларда ишлатилади.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI